

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 9 / 1989

Dne 25. října 1989 dala Matka Boží duchovní vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! I DNES VÁS ZVU K MODLITBĚ! JÁ VÁS USTAVIČNĚ ZVU, ALE VY JSTE JEŠTĚ DÁLEKO, PROTO SE VÁŽNĚ ROZHODNĚTE ODE dneška VĚNOVAT ČAS BOHU! JÁ JSEM S VÁMI A PŘEJI SI NAUČIT VÁS MODLIT SE SRDCEM. V MODLITBĚ SRDCEM SE SETKÁTE S BOHEM. PROTO, DĚTI: MODLETE SE, MODLETE SE, MODLETE SE! ODKUJÍ VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

Medžugorje a naše vlast v současné době

Prožíváme pohnuté listopadové dny roku 1989. I v naší vlasti dochází k vítězství dobra. Naplňují se slova Matky Boží z medžugorských zjevení, že do konce těchto zjevení bude zlo na světě zlomeno.

V této době je důležité si připomenout, že jediné láska, víra a morálka vytvoří nejrychlejší podmínky pro pokojný a radostný další život a též podle medžugorských zjevení mohou změnit průběh katastrof nebo je úplně vyloučit. Každý člověk by si měl uvědomit, že nenávisť, zesměšňování a pomstychtivost spíše katastrofy vyvolávají, než jim zamezí.

Matka Boží vícekrát zdůraznila, že nemáme nikoho nenávidět, ale snažit se všemi prostředky pomoci, zejména modlitbou. Posouzení rozsahu viny a potrestání je třeba přenechat těm, kteří jsou k tomu kompetentní. Matka Boží v posledních letech (v mimořádných a pravidelných ročních zjeveních) zdůrazňuje Mirjaně, že zejména velcí hříšníci jí leží na srdci nejvíce. Jsou to také její děti a za ně se máme modlit nejvíce.

Biskup Pavel Hnilica, který koordinoval mezi Vatikánem a Jugoslávií některé záležitosti, se setkal v roce 1989 v Medžugorji také s českou a slovenskou mládeží. Zmínil se o některých komunistických politikách a zdůraznil, že se za ně máme modlit. Dále řekl, že z určitého hlediska není dokonce podstatné, zda nevěřící lidé šíří zlo ve své neznalosti a nebo s plným vědomím. Upozornil, že svět je třeba získat láskou. Bůh miluje každého hříšníka a chce jeho obrácení. Kdo tuto lásku odmítne, odsoudí se sám.

Rafaelo Diorio v Medžugorji

V červenci 1989 zavítal do Medžugorje význačný americký charismatik italského původu Rafaelo Diorio. Tento jezuita se celé odpoledne věnoval poutníkům v kostele. V modlitbě prosil za duševní a tělesné uzdravení lidí v přeplněném kostele, a pak se věnoval jednotlivcům. Přítomna byla i Vicka, která se modlila a každého se dotkla, přítom Rafaelo každého pozhledal. Některým lidem dal polibit kříž. Během pozhledání někteří lidé padli na chvíli do bezvědomí. Několik desítek lidí přestalo mít vady zraku, sluchu a pohybového ústrojí. Nadšení lidí nebralo konce. Před večerní modlitbou růžence bylo setkání ukončeno.

P. Tomislav: Pro modlitební skupiny je třeba mlčenlivé naslouchání

Asi dvacet mladých lidí ze skupiny Regina Pacis z Foggie hovořilo dlouho v domě Jeleny Čilič s P. Tomislavem. Oddivovali jeho vážnost a upřímnou lásku k lidem. Otázka: P. Tomislave, jsme vedoucími velké skupiny modlitby (několik desítek osob), které se scházejí v kostele ve Foggii. Co byste radil vedoucím těchto skupin?

Odpověď: Je nesnadné na to odpovědět. Myslím, že pro všechny vedoucí je základní věcí, aby si sami našli čas pro osobní i liturgickou modlitbu. Osobní modlitba otevírá srdce Bohu. Metody k tomu jsou jednoduché, neboť evangelium je také jednoduché a Ježíš nám ukázal jednoduché životní cesty. Dále je důležité toto: Kněží a řeholnice žijí příliš v závislosti na druhých. Po-

slední poselství z 25. července říká, že našim úkolem je vyzařovat Krista a Matku Boží, a pak nám nebude těžké vést lidi.

Otázka: Je vhodné dávat rady modlitebním skupinám?

Odpověď: Myslím, že není dostačující dát všeobecnou radu. Záleží to na počtu členů skupiny. Je však jisté, že kdo chce pokračovat a vnitřně se rozvíjet, musí skončit v mlčení. Tedy i skupiny osob, které chtějí pokračovat v duchovním životě, musí se naučit mlčet. Myslím tím tvůrčí mlčení, kdy osoba se vrhne na kolena radostná a otevřená. Bůh může dělat zázraky, jak probudit člověka. Mlčení v duchovním životě je důležitá podmínka. Jestliže se nezvykne na mlčení, zůstaneme povrchními, jestliže se však naučíme mlčet, budeme schopni naslouchat Bohu, chápat ho a rozjímat o něm a toto setkání nás změní. Myslím, že kterákoliv skupina – ať malá nebo velká – musí mít skupinu osob, které dělají pokroky a stávají se "oduševňovateli", jinak zůstane skupina v uzavřeném kruhu: mnoho řeči, mnoho činnosti, ale plody žádné.

Otázka: Tento okamžik mlčení má být na osobní úrovni nebo na úrovni skupiny?

Odpověď: Také na úrovni skupiny. Jako se růženec nemůžeme modlit bez vnitřního soustředění, tak nemůžeme vytvořit komunitu bez silencia, neboť v silenciu se Bůh projevuje zvláštním způsobem v hloubi naší duše. Neužívat mnoho slov, která jsou naším výplodem, ale užívat slov, která přicházejí ze soustředění, od Ducha svatého. Ve skupině nebo v komunitě můžeme silencium nazvat také "naslouchání", tj. schopnost naslouchat Bohu i bližnímu. Bez silencia i zpěv zůstává povrchní a též slova zůstanou povrchní.

Otázka: Mnozí se domnívají, že eucharistická adorace v mlčení bývá nesnadnější než adorace, kterou vede hlasitě někdo z přítomných.

Odpověď: To je pouze znamením, že máme mnoho problémů a bojíme se setkat se sebou samými, neboť strach, který přichází z mlčení, je strach ze setkání se sebou samým a s Bohem. Říká se, že člověk, který na všechno reaguje, je ateista, kdežto člověk, který zachovává mlčení a mír, je člověk Boží, protože stále naslouchá. Jako je třeba mlčení, abychom mohli naslouchat přednášce, tak je nutné silencium také k tomu, abychom si zapamatovali, co jsme slyšeli.

Otázka: Abychom se setkali s Bohem v tichu, radí nám Matka Boží, abychom se zřekli všech svých problémů a svých starostí. Ale jak se to konkrétně dělá?

Odpověď: Uskutečňuje se to krok za krokem. Nejde všechno dělat najednou. Je potřeba zřít se negativních pocitů, přijmout utrpení, odpustit urážku. Nejtragičtější moment v duchovním životě je, že lidé nemilují sami sebe, když chybili, a nemilují také druhé, kteří chybili. Zde začíná tragédie: Jestli nemilují sebe, když jsem chybil, pak se nebudu milovat v kritických momentech a nebudu pokračovat v duchovním životě.

Otázka: Když říkáte "milovat sebe", myslíte tím přijímat sám sebe, jaký jsem?

Odpověď: Ne! Milovat se znamená milovat se, i když hřeším. Jako matka, když vidí, že její dítě upadlo, běží, líbá ho a objímá, tak musí člověk prožívat v sobě Boží lásku. Naučili jsme se kritizovat druhé, odsuzovat je, a pak skončíme v odsuzování sebe samých. Někteří lidé během celého svého života bojují se sebou, utíkají sami od sebe, a to je pramen celé tragédie. Často je také způsob našeho kázání nesprávný, takže tím nehojíme rány. Bůh mě stále miluje. Nejkrásnější stránka evangelia je ta, kde Ježíš říká, že v nebi je větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Ve slovech Ježíšových najdeme vždy odpuštění a vidíme, jak Ježíš hříšníky miluje.

+++

Nové prostory pro zástupy

Protože bylo horko a lidí bylo mnoho, konaly se v létě liturgické obřady venku vedle kostela. Za kostelem byl zhotoven kruhový presbytář z cementu, má kovovou stříšku a je obrácen směrem ke Křiževaci. Prostor u starého farního kostela, kde dříve parkovaly autobusy, bude upraven na otevřený amfiteátr pro různá použití. – Také přilehlý lesík blízko školy, kde se donedávna parkovalo, bude nyní místem pro setkávání skupin.

...

Mezinárodní festival modlitby mladých

Od 6. do 14. srpna 1989 se konala nověna k Panně Marii Nanebevzaté. Ráno bylo setkání v modlitbě na Podbrdu, v poledne mše svatá v novém parku, odpoledne rozhovor: P. Slavko hovořil o některých základních poselstvích - o míru, obrácení, o víře, modlitbě, postu, Panně Neposkvrněné a o růženci. Po večerní liturgii se mladí shromáždili v kostele, zpívali písně v různých jazycích, které byly přerušovány spontánní modlitbou.

V úterý 7. 8. 1989 se konalo večerní shromáždění v Podbrdu, kde se ve 22.30 hod. zjevila Matka Boží Ivanovi a dala mu toto poselství: "Děti moje, toto je čas milosti: Modlete se více a světe mi svoje starosti a těžkosti. Vaše Matka se bude modlit s vámi. Jděte v pokoji Páně."

V pátek 11. 8. 1989 za silného deště světila Panna Maria toto poselství pro tri-duum jako přípravu na svátek Nanebevzetí: "Drahé děti, vaše matka vás zve, abyste se příští tři dny více modlili a zřekly se něčeho, co je vám milé a přinesly to jako obět."

V noci před svátkem Nanebevzetí se zjevila Panna Maria ve 22.30 hod., dala všem zvláštní požehnání, aby je přinesli také ostatním a sdělila jim toto poselství: "Drahé moje děti, jsem šťastná, že vás dnes večer vidím ve velkém počtu. Jsem šťastná, že jsme udělali něco pro mládež, že jsme udělali krok dopředu. Toužím po-prosit rodiny, rodiče a děti, aby se společně modlili i pracovali. Přeji si, aby se modlili co nejvíce a aby den ode dne posilovali ducha modlitby. Jsem ochotna pomoci každému. Očekávám vás o půlnoci a prosím, abyste poděkovali za všechno, co jste ob-drželi v tomto roce. Jděte v pokoji Páně." Po tomto poselství se všichni modlili až do půlnoci, kdy začala mše svatá na uzavření festivalu mládeže. Při ní měl P. Jozu dojemné kázání, které bylo přeloženo do čtyř jazyků. Příští den ve svátek Nanebe-vzetí byl počet poutníků nezměrný. Farníci říkali: "Nikdy jsme neviděli tolik li-dí."

+++

Nový rok věnovaný mládeži a rodinám

Ivan nám řekl: "Tento první rok mládeže končí 15. 8. 1989, ale Matka Boží si přeje, aby hned začal další rok věnovaný mládeži a rodinám. Zvláště si přeje, aby se v rodinách modlili rodiče s dětmi."

+++

Vizionáři

Čtyři vizionáři mají dosud denní zjevení. V kostele jsou zjevení v 18.40 na ků-ru. Kromě toho jsou mimořádná zjevení noční, nejčastěji na Crnici.

Maria se pravidelně setkává s poutníky. Je vždy radostná, milá, neručená.

Vicko má neobyčejnou trpělivost. Přijímá skupiny poutníků, není nikdy unavená, pro každého má pozdrav a úsměv. Zjevení mívá ve svém domě. Zúčastnila se setkání v S. Jacopu s mládeží celého světa a s papežem.

Jakov pracuje ve farnosti, účastní se často zjevení, které má ve svém domě. Mlu-ví docela dobře italsky. Řekl jsem mu: "Matka Boží si přeje, aby se Vicko modlila za trpící, Ivan za mládež. Marija za duše v očistci... a ty?" Odpověděl s úsměvem: "Já se mám modlit za všechno."

Ivanu jsme viděli, jak neúnavně pracuje v jejím domě v Miletině blízko vesnice Kompas.

Miljana pracuje v úřadě podniku Atlas. Řekla nám, že kromě zjevení v den jejích narozenin jí Matka Boží slíbila, že k ní bude mluvit každý druhý den v měsíci. "Matka Boží a já se modlíme za nevěstičí modlitbu, kterou mě naučila. Někdy spolu býváme dvě až tři hodiny." Dále řekla: "Vím přesně, co se stane a kdy se to stane a já vám říkám, abyste neměli strach. Kdo miluje Boha, nemusí se bát." Prosila nás, abychom se modlili, aby naplnila své poslání.

Jelena projevuje vždy ve svých odpovědích zvláštní duchovní zralost.

Také Marijana, když se vrátila z Lurdu, přijímá teď mnohé poutníky a snaží se přemoci svou nespokojenost. Já a Jeleně světila Matka Boží velkou modlitební skupinu mládeže. Pro jinou, menší skupinu, dostává poselství Ivan. Farář se setkává s ví-

zionáři ve čtvrtek před obědem.

+++

Další Mariina poselství

Osmé výročí zjevení (pátek 23. 6. 1989 ve 23.00, Podbrdo)

Na konci zjevení Ivan Oragičević řekl: "Dnes večer přišla Matka Boží neobyčejně šťastná a spokojená. Přišla se třemi anděly a pozdravila: "Pochválen buď Ježíš Kristus, moji drazí." Potom řekla: "Drahé děti, dnes večer jsem šťastná, protože vás přišlo hodně. Dnes večer se chci modlit zvláště za vás. Svěťte tento den mně. Modlete se!" Pak se Matka Boží modlila za nás s rukama vztaženými nad našimi hlavami. Pak nám všem požehnala. Doporučil jsem jí všechny přítomné, jejich potřeby a úmysly. Modlili jsme se s Matkou Boží Otče náš a Sláva Otci. Pak odešla ozářená ve znamení kříže s pozdravem "Jděte v pokoji, moje drahé děti!"

Zjevení Ivanky Ivankovič (25. 6. 1989)

Letos měla ve svém novém domě v Miletině zjevení Ivanka. Trvalo asi 8 minut. Byl přítomen manžel, dcera a skupina přátel. Ivanka vypravovala: "Matka Boží mluvila o tajemstvích a doporučovala modlitbu, neboť satan se snaží svést ty, kteří dohře začali, zase k materialistickému životu. Doporučuje se mnoho za to modlit, ona že se bude přimlouvat u svého Syna. Požehnala všem a žádala nás, abychom donesli do svých rodin pokoj."

Zjevení na Podbrdu (17. 7. 1989 ve 23.00)

Ivan referoval o poselství, které mu Maria svěčila: "Drahé děti, chci vám připomenout a oživit poselství, která jsem vám už svěčila. Je to více než 8 let, co vám světuji poselství. Slibujete mnoho, ale já čekám na vaše skutky. Chci se za vás modlit a pomoci vám. Obrácení je proces, který trvá celý život."

V pátek 18. 8. 1989 Ivan oznámil poselství Panny Marie: "Moje drahé děti, vaše Matka vás prosí o modlitbu za mír ve světě." (Byly to tragické dny v Libanonu).

+++

Nezapomenutelný srpen 1989. Ukončení roku mládeže

V první polovině srpna přicházely velké zástupy mladých poutníků. Mládež mluvila zejména anglicky, německy a italsky. I když bylo poutníků mnoho, nebyl mezi nimi žádný rozruch a duchovní klima bylo velmi působivé. Zvláště při noční eucharistické adoraci ve středu a v sobotu bylo cítit silnou duchovní atmosféru.

P. Slavko říká, že dříve někteří lidé odcházeli bez účinku, protože mnozí chtěli vidět Medžugorje jen ze zvědavosti. Nyní přichází většina lidí proto, aby se modlili.

První sobota v měsíci je věnována ochraně lidského života. Všechno je soustředěno na toto téma: Modlitba růence, kázání při mši svaté, noční adorace. Vicka se ptala Panny Marie, co si myslí o potratu. Matka Boží zvolala: "Je to hrozný zločin a kdo se ho dopustí, bere na sebe těžkou zodpovědnost!" Řekla také, že děti takto utrácené v mateřském lůně se stávají andělíčky.

Dne 5. srpna, na svátek Panny Marie, byl Křiževac zaplněn lidmi, protože bylo ohlášeno, že se zjeví Panna Maria. Přišla ve 22.30 velmi šťastná, doprovázena třemi anděly. Modlila se dlouho nad přítomnými a dala jim požehnání, ale nevyslovila žádné poselství.

+++

Pravoslavní mniši a mnišky v Medžugorji

Koncem srpna byla v Medžugorji skupina pravoslavních mnichů a mnišek z Francie. Podle jejich sdělení přišli s námi - svými bratry - prožit radost ze společné Matky. V sobotu 26. 8. večer před adorací zazpívala skupina čtyřhlasné francouzsky starokřesťanský hymnus - akathistos - píseň o Panně Marii, v níž se popisuje celý život Matky Boží a Ježíše. Hymnus se takto nazývá proto, že se zpívá ve stoje. Zpívali asi 45 minut. Bylo přítomno mnoho poutníků z různých zemí světa a byli šťastní, že mohli tímto způsobem prožít společenství modlitby. Po zazpívání hymnu zůstali všichni na eucharistické adoraci.

+++